

Zaterdag

den 8 December.

Tweede Kamer der Staten-Generaal.

DE SUPPLETOIRE BEGROTING.

Tot bevordering van ware eendracht behoort stipte vervulling van beloften, terugkeer tot regelmatigheid en volledige kennis; en daar ik die misse, herhaal ik mijne plegtige verklaring, en zeg heden — het gevaar van belediging neemt jaarlijks toe. (De heer VAN DAM, 15 December 1837.)

Het bekend is, dat de regering te dier tijde (1833, 34) het bedrag der buitengewone behoeften schier willekeur kon opdrijven, zoodat zij op het gewone scheen te besparen, hetgeen zij werkelijk op het buitengewone uitgaf. Men nam het ons toen zeer dwars, dat eenigen zoo iets konden vermoeden, en sprak van vertrouwen, openhartigheid, enz. Heden bekreunt men zich zoo weinig om ons — — — . Ongelijk kan ik de regering in gemoede niet goren: zij heeft hare magt, zij weet de buitengewone te handhaven. (De heer VAN DAM, 15 December 1837.)

De ondervinding heeft ons zoo dikwerf geleerd, dat onze openbare be-raadslagingen weinig of niets toebrengen tot het daarstellen van veranderingen of wijzigingen in de voorgedragene wetten, die afgekeurd worden. (De heer VAN NAGELL, 15 December 1837.)

Een beroemd man heeft gezegd, dat een waan, die ons gelukkig maakt, evenveel waarde heeft als een waarheid welke ons ter nederdrukt. Maar die man was een dichter, en zijne stelling moge in der dichteren-wereld juist zijn, dezelve vindt ongelukkig geene toepassing op het leven van volken en staten. Daar wordt waarheid boven alles gevorderd; men moet dezelve, hoe onaangenaam ook, durven in het gezicht zien, en de wond durven

Nadat de kamer, ten gevolge waarschijnlijk van geheime mededeelingen, eenen ministeriële candidaat tot haren president voorgedragen, en een zeer ministeriël adres van antwoord op de troonrede gegeven had, schorste zij hare zittingen tot op den 28sten November, ten einde in dien tusschen-tijd de voorstellen der regering in de sectiën te behandelen.

Ten bepaalden dage hadden dan ook, in eene openbare zitting, de be-raadslagingen plaats betrekkelijk de suppletoire begroting van f 290,000, die daarop met eene meerderheid van 32 tegen 12 stemmen aangenomen

werd. Die voorgeselde begroting waren in de afdeelingen veelvuldige bedenkingen geopperd; waarop de regering had geantwoord: dat zij tot het voordragen dergelyke niet gekomen was, dan na de overtuiging, dat voor het loopende jaar daartoe volstreekte noodzakelijkheid bestond; — dat het fonds van f 500,000 voor onvoorziene uitgaven ongenoegzaam was geweest, om de onvoorziene buitengewone uitgaven te dekken; — dat nader, bij de rekening, zal, dat die som tot het volle bedrag is gebezigd; — dat de gevraagde som van f 98,000 voor buitenslandsche zaken benoodigd was tot: traktement en toelage aan den minister resident bij het hof van Hannover, over de laatste 9 maanden van 1838, — f 6000; buitengewone ambassade naar Londen ter gelegenheid der kroon-ing — f 68,000; buitengewone uitgaven te dier gelegenheid door het Nederlansche gezantschap te Londen — f 2000; kosten voor de tijdelijke verplaatsing van Zr. M. gezant te Weenen, naar Milaan en Venetië, ter gelegenheid der inhuldiging van keizer FERDINAND, — f 10,000; kosten der commissie tot onderhandeling met Pruisen en andere staten van het Duilsche tol-verbond, — f 12,000; terwijl het overige, ten behoeve van binnenlandsche zaken aangevraagd, vereischt werd tot herstel en nieuwen aanleg van eenige kribben aan den uitloet van het Rylandsche kanaal, ten gevolge van den laatsten ijsgang, — en de zeewerken in de provincie Zeeland; welke laatstgemelde behoeften niet gerekend, moest worden in tweeëndertig met de geruststellende betuiging, in de troonrede gegeven, vermits de suppletoire werken voor de zeeweringen geen gevolg zijn van ijsgang, maar van den gewonen aanval der stroomen op sommige punten.

peilen, zal men in staat zijn die te genezen. — Vraag ik nu of onze inkomsten inderdaad onze behoeften dekken, wie is er dan, in deze geheele vergadering, die mij hierop ten bevestigend antwoord zal durven geven? Neen, die uitkomst bestaat slechts in schijn. Men heeft de gewone koninkrijks begroting door hier geheele posten van de begroting weg te laten, daer anders aanmerkelijk beneden haar waar bedrag te verminderen, elders werkelijke uitgaven alleen voor memorie te brengen. (De heer VAN DAM, 15 December 1837.)

Gaarne bekén ik — — dat onze toestand nog niet wanhopend is. Maar juist daarom rust op ons de verplichting om te waken, dat niet, door on-ze toegenomenheid, die toestand eenmaal wanhopend wordet. Mijne overtuiging, deswege schrijft mij voor, om met eerbied en bescheidenheid, maar tevens met dien ernst en met die klem, die voegt aan den post, welken ik hier bekleede, der regering toe te roepen: keer terug van den ingeslagen weg, die ten verderve leidt! Ten verderve voor u zelve, ten verderve voor het getrouwe volk, welks belangen aan u zijn overgeloofd. (De heer VAN DAM, 16 December 1837.)

Mijne betrekking te dezer plaatse verbiedt mij aan een blind vertrouwen gehoor te geven; mijn eed verbiedt mij, om daarom de waarborgen voorbij te zien, die de natie vinden kan in de grondwettige voorschriften. — Ik herhaal dus, van dese plaats, hetgeen ik reeds zoo dikwerf van de regering heb gebeden: zij verlate den ingeslagen weg; zij beantwoorde vertrouwen met vertrouwen. — (De heer VAN DAM, 28 November 1838.)

De heeren LUYKX, SANDER, SCHIMMELPENNINCK, ROMME, VIJNHOIS, VREWMY BRJAN, ROELL, VAN DAM VAN ISSELT, SARA, VAN NAGELL, KIEP, HOAST en LUKAC konden met de gegevene antwoorden geen genoegen nemen. De heeren SCHIMMELPENNINCK, LESAQ en VAN DAM VAN ISSELT bestreden veelmeer het ontwerp en de antwoorden der regering, in kortedoch zeer juiste en duidelijke redevoeringen. Nadat de heer SCHIMMELPENNINCK het ontwerp naauwkeurig had gelyanalyseerd en toegelicht, toonde de heer LUKAC, met de hem eigene bedeepte redenering, het ongepaste van soortgelijke suppletoire begroting als de onderhavige, hier te lande, aan; waarom de heer VAN DAM VAN ISSELT niet mocht worden, scherp en pynlig als zijn degen; het schaakmal gezette ministerie nog eenige harde pillen te slikken gaf.

De heer SCHIMMELPENNINCK zeide: » Onze toestemming wordt verlangd, om de begroting voor het loopende jaar met nog ongeveer f 290,000 te verhoogen. De twee consideraans luiden, dat: a, de meerdere behoeften door geheel onvoorziene omstandigheden noodzakelijk zijn, en, b, dezelve niet uit de beschikbare gelden kunnen worden goedge maakt. — De memorie van toelichting bevat geene redenering heegenaamd, om deze consideraans te betoogen, maar somt alleen eenige bijzonderheden op. De vraag blijft dus: op welke grondslagen rust de noodzakelijkheid dezer wet? »

Op het aangevoerde, dat de omstandigheden, die tot de uitgaven dwingen, niet waren te voorzien, antwoordt de edele heer dat het omgekeerde hem bijkbaar is, zangaande de meeste der onderhavige. 1° de f 6000 voor den gezant te Hannover kon men sedert Junij 1837 voorzien, om reden dat Hannover toen reeds, door den dood van koning WILLEM IV, van Engeland werd gescheiden; — 2° de f 92,000 waarvan f 70,000 voor de ambassade bij de kroon-ing te Londen; en f 10,000 voor die te Milaan, konden ook geene onvoorziene uitgaven heeten, vermits die plegtigheden reeds verleden winter waren aangekondigd, doch: » vreesde men wellicht, dat de kamer zwaarigheid zou maken om zoo veel geld te besteden voor eene praalvertooning? »

De commissie, ter onderhandeling met Pruisen en eenige andere Duit-sche staten, onderhandelde f 45 verleden jaar over hetzelfde onderwerp. Betrekkelijk de werken aan de rivieren, was er, vermits de water-deed van den jongsten winter inviel lang voor dat de kamer scheide, tijds genoeg om der vergadering te doen weten, dat er kosten op zouden volgen.

» Men doet uitgaven die tijdig te berekenen, wellicht onnoodig waren, en vraagt er ex post facto het geld toe. Men sluit de kamer, toen de behoefte bekend was, en biedt deze wet aan, lang nadat het grootste gedeelte der gelden reeds verteerd is. Men beneemt zoo doende der jaarlijksche begroting hare waarde en zekerheid. »

» Maar — vervolgt de edele heer, tot het tweede punt zijner redevoering overgaande, — wilde men intusschen ook eens toegeven, dat de bedoelde behoeften werkelijk niet tijdig te voorzien waren, dan, ontstaat de vraag: of de waarom zij niet betrekking hebben op het half-miljoen, bij art. 3 der begrotingswet ten beschikking van Z. M. gesteld, om in de onvoorziene behoeften te voorzien, welke gedurende den loop van 1838 mogten opkomen.

De vijf tennen vormen een crediet; tot waarborg dat de begroting geene, bij de grondwet onbekende, bijvoegselen zal noodig hebben. »

De reden, waarom de suppletoire aangevraagde f 290,000 niet bestreken worden met de voor onvoorziene uitgaven beschikbaar gestelde f 500,000, is niet zeer moeilijk aan te geven; de gelden waren reeds uitgegroot; en om de zoogehaamd onvoorziene uitgaven te bestrijden, waren buitendien nog f 290,000 noodig. Bij de te geven rekening zal het ontwijfelbaar blijken, dat de buitengewone ambassade, bij de kroon-ing der Britsche koningin, gansch wat meer dan f 70,000 gekost heeft.

» Het is toch niet voldoende, vervolgt de heer SCHIMMELPENNINCK, tot staving zijner vorige aanmerking, — het is toch niet voldoende, dat de begroting niet tijdig is te maken, dat men er de behoeften niet mede kan goed maken. Wij vermoeden dat de kamer, die de begroting niet tijdig is te maken, dat men er de behoeften niet mede kan goed maken. Wij vermoeden dat de kamer, die de begroting niet tijdig is te maken, dat men er de behoeften niet mede kan goed maken.

zoo lang niet blijkt, dat de aanwezige onvoldoende zijn; op een verwijs naar toekomstige verzekeringen, op eene niet daadzakelijk bewezen, maar slechts persoonlijke verzekering der behoeft, zonder aanwijzing van oorzaken en noodzakelijkheid. Kan zulks doorgaan, dan werd alle discussie den bodem ingeslagen, en het gemeen overleg niet dan een ijdele klank.

» Ik herhaal het, Ed. Mog. Heeren! men had de bedoelde uitgaven meestal op de jarige begroting kunnen brengen; het blijkt niet waarom de gelden, bij art. 3 aangewezen, er niet toe kunnen worden besteed; en zoodanig bijvoegsel zou, bij den herpoiden, meer en meer verachtenderen staat onzer financiën, een gevaarlijk antecedent zijn. Redenen waarom ik tegen het ontwerp zal stemmen.»

(*Vervolg hierna.*)

RUSLAND.

St. Petersburg, 24 November. Deze dagen is een der fraaiste stukken van den in Rusland geboren en met roem bekenden schilder *Steuben* hier aangekomen. Het stelt het einde van den slag bij Waterloo voor. De schilder heeft het opzettelijk gekozen, waarin de verschijning des onder *Blucher* aantrekkelijke Pruisischen tegers den slag beslist, en *Napoleon* bemerkt dat zijne gelukster ondergegaan is. *Napoleon* vormt met zijn staf de hoofdgroep der schietlijn; en de houding waarin hij voor ons staat is in den hoogsten graad grootsch en treffend. De overwonnen held wil voor de noodwendigheid niet wijken en weigert te vlugten, terwijl *Davoust* de teugels van zijn paard grijpt, om hem met geweld van het slagveld te verwijderen, en de overige generelen hem bidden zijn leven te redden.

(*Preuss. St. Z.*)

ITALIE.

Rome, 23 November. De Romeische zaken en de ontruiming van Ancona geven hier veel te spreken. De heilige vader moet, wegens het gebeurde te Kofita, zijn diep leedwezen te kennen gegeven hebben. De bekwaame *Bontadini* gesondheid, die *Z. H. bekeerd*, geniet dezelfde volle vertrouwen, vooral sinds de gezondheid toeneemt.

ZWITSERLAND.

Aargau, Den 20sten November brandde het voor 10,000 francs verzekerde armhuis der gemeente Niederwyl af; drie krankzinnigen, twee meisjes en een knaap verbrandden op eene schrikkelijke wijze; een zieke man, die uit zijn bed in de koude lucht moest gedragen worden, stierf den volgende dag. Een schoorsteenveger redde een 18 jarig krankzinnig meisje, met levensgevaar.

DUITSCHLAND.

De *Kölnische Zeitung* behelst eenen brief uit Frankfort, van den 3den, waarin men de oorlogsmoedige berichten van het Amsterdamsche *Handelsblad* gezegd wordt:

» In het algemeen overijlt zich het *Handelsblad*, nu het van kleur veranderd is, en met de redactie van het *Journal de la Haye* hand aan hand gaat, somtijds wat al te zeer in zijne voorspellingen van staatkundigen aard. Want men moet vooral niet vergeten dat het behoud van den algemeenen vrede immer de ernstigste begeerte aller mogendheden was, en men heeft slechts op Ancona te wijzen om aan te duiden, dat men het om de Nederlandsche geschillen niet zoo spoedig tot eenen oorlog zal laten komen.

OOSTENRIJK.

Wenen, 26 November. De koninklijke Hongaarsche hofkanselarij, alsmede de betrokkene sectie van den staatsraad, zijn druk bezig met de voorbereidende werkzaamheden voor den aanstaanden rijksdag te Presburg. — De plechtige inhuldiging te Grätz, die na de krooning van H. M. de keizerin tot koningin van Hongarij voltrokken zal worden, wordt door dit getrouw Alpenland met groote vreugde verbeid.

PRUISSEN.

De *Allgemeine Zeitung* behelst den volgende brief uit Keulen:

Keulen, 26 November. » Gisteren avond hadden hier weder twee voorval-
len plaats, die, zonder stoornis der algemeene rust, nogtans ernstige gevol-
gen hadden kunnen hebben. Twee burgers ontmoetten eene tien man ster-
ke patrouille. De eene zeide dat het toch hard voor de arme soldaten was,
dat zij den nacht zoo door de stad te moeten trekken. Waarop de ander
antwoordde: » Het is niet anders, maar het is de plicht van ons allen, dat
ware het niet anders, en het geschiedt hier zoo rustig worden.» De on-
derofficier meende in die wellicht slechts half verstaane woorden eene bele-
diging te hooren, en zoo met zijne geheele patrouille op de twee burgers
aangevallen zijn en hen met geweren slecht toegeregt hebben. De
eene ontkwam, de andere werd naar het stedelijk depôt gedragen. Een
oploop, die evenwel geene verdere gevolgen had, was niet te vermijden.
Hedert uren later hieven eenige dronkards op straat den kreet: » leve
de artschischop! » aan. Zij werden door eene patrouille vervolgd, en be-
reikten eene nabij gelegene bierbrouwerij, waarin de patrouille, door eenen
onderofficier aangevoerd, hen aangripen wilde. In het huis waren veel
lieden bij een glas hier verzameld. Deze hielden de soldaten tegen en
ontnamen aan verschillende bijen en stak, zoodat slechts door tusschen-
komst van den koninklijke grotere onafgankelijkheden werden vermeden.
De patrouilles hebben hier te veel, zonder opvoering der politie, in geen
huis te dringen.

Keulen, 4 December. Het onderzoek, door eene bijzondere, uit vijf
regterlijke ambtenaren bestaande commissie gedaan, heeft tot uitslag ge-
verd, dat de pastoor *Beckers*, van de kerk der heilige *Ursula* te Keulen,
misbruik makende van zijne betrekking en derzelver verplichtingen, moed-
willig overtreedende, door tengelloosen in zijne kanselredenen uitgesproken
blaam des bewinds, misnoegen bij het volk, gewekt en een oproer onder
hetzelfde verwekt heeft, hetwelk aanleiding gaf tot de buitensporigheden
van den 26sten October.

De gemelde commissie heeft gevolgelyk, na alvorens aangevraagde mag-
tiging van het ministerie van geestelijke zaken, op grond der hier toepas-
selyke strafwetten, de in hechtenis neming van den pastoor *Beckers* bevolen,
welke dan ook heden op de wettige wijze en met alle mogelyke inech-
kelykheid heeft plaats gegrepen.

ENGELAND.

Londen, 3 December. Nadere berichten uit Nieuw-York, en wel van
den 17den, bevestigen de tijding van een opstand onder de Kanadassche revo-
lutionairen. Bij herhaalde proclamatie van den tegenwoordigen bevelheb-
ber der kolonie, den generaal *Colborne*, is de *Habeas corpus* wet op-
geschort tot den eersten Junij. — wordt bepaald, dat al de oproepers voor
eene krijgsvaard zullen worden teregt gesteld, en wordt gelast, om al de
wapenen en krijgsmiddelen, die men zoude kunnen meester worden, in
beslag te nemen.

Zoo gezegd wordt, zoude er een officieel bericht zijn ontvangen, inhoudende,
dat de opstandelingen, die zich in de nabijheid van Montreal had-
den vereenigd, den 12den November door de koninklijke troepen en bij-
willigers waren verslagen en uit den geëeven.

— Gisteren is er weder een langdurige kabinets-raad gehouden, —
en de ambassadeurs der groote mogendheden hebben schier dagelijks op
het bureau der buitenlandsche zaken.

— Lord *Durham* is te Plymouth aan wal gekomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 December. Schoon de opening der wetgevende kamers nog
veertien dagen verwijderd is, houdt men zich reeds bezig met de in-
houd der koninklijke aanspraak te discussieren. Ontrent de binnenland-
sche staatkunde verwacht men welig nieuws te hooren, tenzij er eene
loesping werd gemaakt op de soort van coalitie van twee partijen in de
kamer, en men het dus noodig vond met eenigen nadruk te spreken over
de ondersteuning, die de kamers steeds aan het gouvernement hadden ver-
leend. De buitenlandsche staatkunde biedt daarentegen meer stof aan.
Het voornamelijk punt der redevoering zal wel de Belgische kwestie wezen:
men is intusschen nog geheel onkundig, in waken geest de zinsnede zal
vovat worden, waarin over den tegenwoordigen staat der kwestie zal wor-
den gesproken. Voor eenige dagen werd het gerucht verbreid, dat men
in die zinsnede eenige krachtige woorden zou laten vloegen, waarin de
strekking van het Fransche kabinet zou doorstralen, om België in dezelfde
aanmatiging op het grondgebied te ondersteunen, doch van dit gerucht
hoort men thans niet meer. Een ander punt, waarover het bestuur op
eene voldoende wijs wenschte te spreken, zijn de zaken van Mexico. Sedert
twee maanden had men van daar beslissende tijdingen gewacht, doch
tot heden heeft men zelfs nog geen bericht van de aankomst der laatste ver-
sterkingen, en het Mexikaansch bewind schijnt nog in het geheel niet ge-
sind, om te zwichten ten gevolge van den last, dien de blokad der kusten
hetzeive mag veroorzaken. De overige kwestien, Spanje en Ancona,
meent men dat slechts kortelijk zullen aangestipt worden, en alzoo weinig
stof tot opmerkingen geven, tot dezelve bij de discussie van het adres van
antwoord meer op den voorgrond zullen worden gesteld.

— Gisteren avond liep in de hoofdstad het gerucht, dat er te Metz zware
ongeregeldheden hadden plaats gehad, ten gevolge van het besluit, waarbij
de nationale garde ontbonden werd. De heden uit Metz ontraagen bladen
spreken daar echter niet van.

Parijs, 4 December. De generaal *Jacqueminot* is alhier aangekomen
en door den koning, *ad interim*, benoemd als bevelhebber van de natio-
nale garde van Parijs en in het departement van de Seine.
— Het eerste bericht, dat men van de revolutionaire overheden van Saragossa heeft be-
komen, dat de revolutionaire overheden van Saragossa een besluit hadden geno-
men, welk allezins aanduidde, dat zij zich geheel onafhankelijk reken-
den van het centrale bewind van Madrid; — en waarbij zij eene algemeene
wapening hebben bevolen van alle weerbare manschap en eene oorlogs-
contributie hebben uitgeschreven, over geheel Arragon, van 18 millioenen
reales, bij wijze van voorschot.

— Men meldt, dat er heden eene conferentie heeft plaats gehad tusschen
den minister *Molé*, den Belgischen en den Pruisischen gezant, en dat
de laatstgenoemde zich hoogelyk heeft beklagd, over de woelingen der
revolutionaire Belgen in de Rijnprovincien.

BELGIE.

Brussel, 5 December. In de zitting der vertegenwoordigers van gis-
ten zijn tot het ministerie verschillende vragen gerigt. De heer de *Wilde-
kere* wenschte, dat de minister van oorlog de reden wilde verklaren, waarom
hij supplementaire gelden had aangevraagd, daar zich het gerucht had

De heer Gendebien verwonderde zich, dat op het oogenblik, dat men zich met het voor oorlogszaken gevraagde nieuwe krediet ging bezig houden, de minister van buitenlandse zaken niet in de kamer aanwezig was; hij had gewenscht, zeide hij verder, hem eenige ophelderingen te vragen nopen, de buitenlandse gesteldheid des lands, aangezien, alvorens dit krediet toe te staan, het van belang was de gedragstijl te kennen, welke de regering dacht te volgen.

De Heer *Dimortier* antwoordde, dat de stemming der kamer te formeel was, en door het ministerie te eenparig was aangenomen, dan dat roepens de wettigheden van het gouvernement de minste twijfel konde worden opgevat. Hij eindigde met de verzekering, dat de koninklijke kroon niet met algemeene stemmen toegestaan.

Ieder blad van 17½ decimètres, en daar beneden, zal 2½ c. betalen. De bladen van 17½ tot 25 decimètres zullen 3 c. dragen. Die van 25 tot 32½ decimètres zullen 4 c., en alle grootere velken 5 c. betalen.

3. *Graunhage, 4. December.* In de bijeenkomst van de Tweede Kamer van heden is van wege Z. M. den koning voorgedragen een ontwerp van wet, betreffende het muntwezen. Bij hetzelfde wordt bepaald, dat de nederlandsche gulden voortaan zal inhouden negen wigjes vier honderd en twee deuzendsten *fin silver*, en zal moeten wegen tien wigjes; — dat de voorzonden en onderdeelen van den gulden in dezelfde evenredigheid zullen staan, en dat, in stede van den drie-gulden voortaan, als veelvoud een vier-gulden zullen worden gemunt, zilveren standpenningen van twee en een halven gulden.

Ten slotte wordt voorgesteld, om het nemen der noodige maatregelen ter uitgifte dezer verbeterde zilveren munt aan den koning op te dragen.

Men heeft gemeend, het gehalte van den gouden munt, welke in menigte, zoo binnen, als buitenlands in omloop, en met graante ontyangen is, onveranderd te moeten laten, ten einde den wisselhandel niet te benadeelen, welke zich sedert een geruimen tijd naar den gouden standpenning heeft gericht, en bij de onmogelijkheid, om zoovele millioenen der reeds geslagen gouden munt in te trekken, is men tot het besluit gekomen, om de zilveren munt eenige verandering te doen ondergaan, waardoor beide tot elkander, naar eene gemiddelde berekening in den handel, in betere evenredigheid worden gebragt, dan bij de wet van 1816 was in acht genomen.

De *rutina* heeft men, naar aanleiding van de vorderingen van schei- en werktuigkunde, nu hogere grenzen meenen te kunnen bepalen, dan bij de Fransche wet van 1803 is voorgeschreven.

transit-handel zijn bestemd. Aan den koning wordt de bevoegdheid veen-
behouden, om, mede bij uitzondering op de voornoemde bepaling, bij
wijze van speciale vergunning, den fauor van vreemde werken toe te staan
ten behoeve van bijzondere personen, die, het zij duurzaam of tijdelijk,
hantien woonplaats op den Nederlandschen bodem komen vestigen, of daar
reeds gevestigd zijn, mits de werken, voor welke dusdanige toelating ver-
zocht wordt, tot eigen gebruik, en niet voor den handel bestemd zijn.
Art. 2. De werken, te wier aanzien deze uitzonderingen zullen worden
verleend, zullen worden voorzien van een afdruck van den stempel, die
thans voor de vreemde werken in gebruik is. Dit zelfde teeken zal bij
voortdurend worden gebrugg tot het stempelen van de zoodanige der tek
verkoop bestemde gouden en zilveren panden uit de lank van leening,
welke aan geen der wetlige albeijen beantwoorden. Daarentegen zal, tot
daarstelling der noodige afscheiding tusschen de tyddraken voor en na de
afkondiging dazer wet, een verandert, ander door de koning bepalen, ken-
merk voor de vreemde werken worden ingevoerd. Art. 3. De van buiten-
lands ingevoerde gouden en zilveren werken, welke aan de hierboven in
art. 1 vermelde bepalingen en voorwaarden niet mogen beantwoorden,
zullen op het kantoor van waarborg, alwaar dezelve zijn aangebragt, in
tegenwoordigheid van den introgende of nagtrebbende, of wel van diens
zaakgelastigde, verbroken en, aldus aan denzelven teruggelaten worden.
Daarntietemin zal het, ten aanzien der werken, welke binnen de eerste 3
maanden na de afkondiging dazer wet, uit eenig land in Europa, en bin-
nen een jaar uit een der overige werelddelen worden ingevoerd, aan de
eigenaren vrijstaan, om de zoodanige onder dezelve, die, als niet voldoen-
de aan de boven omschrevene bepalingen en voorwaarden, niet tot stempeling
worden kunnen worden toegelaten, wederom uit te voeren, en de van
dazelf uitvoer behoortijk douane bijkten door vervulling van al de formaliteiten,
daartoe bij de bestaande wetten en verordeningen voorgeschreven.
Ook zal het den eigenaar der afgekeurde werken, op den voet van art. 18
der wet van 19 Mei 1819, vrijstaan, zich van de gedane uitspraak van af-
keuring op de beslissing van het collegie van raden en generaal-meesters der
munt te beroepen. Art. 4. De vreemde gouden en zilveren werken welke
in den handel worden toegelaten, zullen, zonder uitzondering, bij derzel-
ver stempeling met het daartoe te bestemmen lands kensteeken onderworpen
worden aan de betaling van het dubbel der rechten, die bepaald zijn voor
de werken van inlandsche fabrikatie. De werken, die in de temmen val-
len der uitzonderingen, bij art. 1 vermeld, zijn op gelijken voet aan deze
betaling onderworpen. Art. 6. Alle geheel of gedeeltelijk uit goud of zil-
ver vervaardigde of daarmee versierde werken van vreemden oorsprong,
welke niet met inachtneming der bij de bestaande wetten voorgeschrevene for-
maliteiten mogen zijn ingevoerd, of die, door het gemis van de Nederland-
sche stempelteekens, aanleiding mogen geven tot het geground vermoeden,
dat dezelve ter slijk zijn ingebracht, zullen, indien zij in den handel wor-
den ontdekt, of in het openbaar verkocht, ten aanzien der vervolging en
bestrafing van deze overtredingen, gelijkstaan met alle overige ongeken-
teekende werken, tot welke zich het toezigt der waarborg-ambtenaren
uitstrekt.

In de aan den hoofde van dit ontwerp opgeevene beweegreden der wet wordt aangemerkt, » dat, in afwachting van eene meer algemeene hervorming der bestaande verordeningen op het stuk van den waarborg der gouden en zilveren werken, behoort voorzien te worden in de gegronde bezwaren, door een aantal goud- en zilversmeden uit de onderscheidene gedeelten van het rijk ingebracht, aangaande het nadeel, dat aan hunnen tak van nijverheid wordt veroorzaakt door den vrijgelaten invoer van werken, vervaardigd op een lager allooi, dan hetgeen ten aanzien der inlandsche fabriekaten voorgeschreven is."

Verder zijn bij de kamer ingekomen requesten van de heeren jhr. *E. van der Burch* en jhr. *L. Quarles van Ufford*, beiden leden der ridderschap van Holland, dewelke verzoeken, om bij het opmaken van het drietal, ter vervulling der openstaande betrekking van lid der algemeene rekenkamer, in aanmerking te komen.

Door de centrale afdeling is verslag uitgebracht: 1°. omtrent het ontwerp van wet, nopens de tarieven van justitie-kosten, enz.; 2°. omtrent het ontwerp van wet tot verlenging der bepalingen van de wet van 3 November 1830, betrekkelijk de woelingen. Uit die verslagen blijkt, dat, ten gevolge van de veelvuldige bedenkingen, die in de afdelingen tegen het eerstgenoemde ontwerp gemaakt zijn, de regering nog onderscheidene veranderingen in hetzelfde gebragt heeft. Onder anderen wordt haas bepaald, dat de alre bij koninklijk besluit vast te stellen tarieven alerlijk binnen drie jaren door wettelijke bepalingen zullen worden bekrachtigd of vervangen. — De beraadslaging over beide de genoemde ontwerpen wordt aan de orde van den dag gesteld tegen aanstaanden Vrijdag.

Door de commissie voor de petten is verslag uitgebragt op een verzoekschrift van den heer *B. van der Meulen*, suiker-raffineur te Amsterdam, bezwaren inwendende tegen de Hooge lasten, waardoor de suiker gedrukt wordt, en bijzonder tegen de buitengewone bescherming, welke de stoom-raffinaderijen genieten ten aanzien van de restituiën. — Dit verzoekschrift zal ter griffie neergelegd en het rapport gedrukt worden. — De heer *van Dam van Isselt* heeft de in voormeld verzoekschrift behandelde zaak

THEME, Boekdrukker,